

משבר חמור צפוי בתוך סיעת מפא"י בהסתדרות. אחרי שאהרון בקר הוכיח את עצמו ככלי־שרת נאמן של שליטי מפא"י הנוכחיים, ויתרו אלה על כותנם הקודמת לסלק את בקר בהקדם, בשל תמיכתו בפנחס לבון בימי הפרשה. מנוי וגמור עם בקר להפעיל גם להבא את מלוא כוחה של ההסתדרות נגד כל דרישה להעלאת שכר. לעומת זאת מתגבשת בקרב אנשי מפא"י בהסתדרות הדעה שקו זה עלול להוביל את מפא"י לשואה בהסתדרות, לעזור לסיעות השמאל לקחת ממפא"י בבחירות הבאות את האחוזים המעטים הדרושים כדי להפכה למיעוט.

על רקע זה, צפה להתנגדות נמרצת של מפא"י להקמת הפתדרות ארצית של פועלי התעשייה. השמאל, וביחוד אחדות העבודה, יתבע את הדבר בתוקף, תוך תקווה שפועלי התעשייה יהיו האלמנט הקיצוני ביותר בצבור הפועלים, וכי הגוף ידרבן את ההסתדרות לקו הנוגד את עמדת אשכול.

השכיחה הגדולה הבאה, כפי הנראה: שביתה כללית של פועלי הפרדסים. פועלים אלה סבורים כי הפיחות, המגדיל בצורה ניכרת את רווחי הפרדסנים (שהרוויחו גם קודם לכן יפה), פותח פתח לעליה בשכרם. בעוד שהשמאל יתמוך בשביתה זו, תשתדל מפא"י לדחות את התביעות לעונה הבאה, מתוך חשש פן תביא השביתה לתגובת שרשרת בסוגים אחרים

15 בחודש לא זכו הדחרים לקבל תשובה. למחרת בבוקר, כאשר התאספו הדחרים לעבודה במרכז המיון, ליד שכונת התקווה, פרצה סערת־רוחות. מאתיים הדחרים ה' נועזים של תל־אביב, שהתמרמרו על דרך מאבקו של הוועד, ערכו אסיפה ספונטאנית, בחרו בוועד־פעולה, החליטו לשבות. עובדי מחלקת־המיון, אשר אף תביעו־תיהם לא באו על סיפוקן, חיכו באישקט לראות כיצד יפול דבר.

כדור השלג. כעבור שבוע ימים נידלק הניצוץ שפוצץ את שלחתם הדרכה של עובדי המיון. 21 בחודש, בשעה עשר בלילה, הכריזו עובדי מחלקת המיון בתל־אביב על שביתה אהדה לדחרים כתגובה על החלטת הנהלת הדואר לשבור את ה' מאבק על־ידי גיוס עובדי־לישכה ארעיים ל' צורך חלוקת מכתבים.

אולם למחרת, ביום החמישי, התכנסו עובדי המיון בחצר הגולה ואחרי הצבעת אמון בוועד־הפעולה שנבחר לילה קודם, החליטו להעלות את דרישות השכר שלהם. כדור השלג המשיך להתגלגל. כל סניפי הדואר

בירושלים. מספר פעמים הפליח האב להחזיר את בנו אליו, ובכל פעם היה אלמוני נים מחזירים את הילד לישבה. לבסוף נעלם הילד מבלי שאיש יודע היכן. רק אחרי פירסום תמונתו, כמבוקש על־ידי המשטרה, התברר כי שמואל הוטר בשם בדוי במושב קוממיות, והחזר לאביו רק אחרי משאומתן מיגע.

המשטרה הכחישה. הגברת ואגנר מיהרה לספר את הסיפור ששמעה זה עתה לכתב ידיעות אחרונות. יחזקאל איריב, ש' פירסם את הידיעה בכותרת ראשית של עתונתו, אולם ללא ציון הפרטים והשמות. הידיעה הסעירה מיד את הרוחות. במיוחד היתה רגישה לה המשטרה.

בעוד שמצד אחד הכחיש דובר המשטרה כאילו התקבלה אי־פעם תלונה כלשהי על חטיבת ילד, וכאילו טיפלה אי־פעם המשטרה בנושא זה, מיהרו קציני משטרה ל' בקש מדיעות אחרונות את הפרטים אודות הילד החטוף, מלפני שמונה שנים. מה שדובר המשטרה לא ידע שעה שהכ' חיט את טיפול המשטרה בפרשה הוא ש' בידי של שמואל אהרן הכחשי נמצאה מודעת המשטרה, שפורסמה בשנת 1954, שביקשה פרטים על הילד שנעלם משיבת שומרי אמונים. כאשר נודע פרט זה למשטרה, הת' גלה סוף־סוף התיק, אולם לא נמצאה בו כל תלונה וכל דיווח על חקירה. יהודה הרכבי, אביו של הילד, זכר בפירוט כיצד מסר את התלונה למשטרת ירושלים.

עתה, אחרי שמונה שנים, נזכרה סוף־סוף המשטרה בפרשה. שמואל הרכבי הוז' מן למשטרת רמלה, שם נגבתה ממנו עדות. קשר גוסף בין פרשתו של הרכבי לפרשת יוסליל התגלה, כאשר התברר שהאיש ש' העביר אותו מירושלים למושב קוממיות, סנדלר ממאה־שערים בשם אלי חיים רוזין, נמנה על ידידיו של הסב נחמן שטארקס, נגדו ביקשו ההורים צרעל־תנאי, בהשדמ' בו שהוא העביר את יוסליל מהסב לחוטפים. פרשת הרכבי היתה הוכחה נוספת להפ' קרות השוררת במשטרת ישראל. אם תלונה על חטיפת ילד נשארה ללא טיפול במשך שמונה שנים, גם לאחר שהילד נמצא ונקל' היה להעמיד את חוטפיו לדין, מעורר ה' דבר מחשבות נוגות, שלא סעיפי החוק, אלא שיקולים פוליטיים מנחים את המשטרה.

שביתות

דוור בעתו

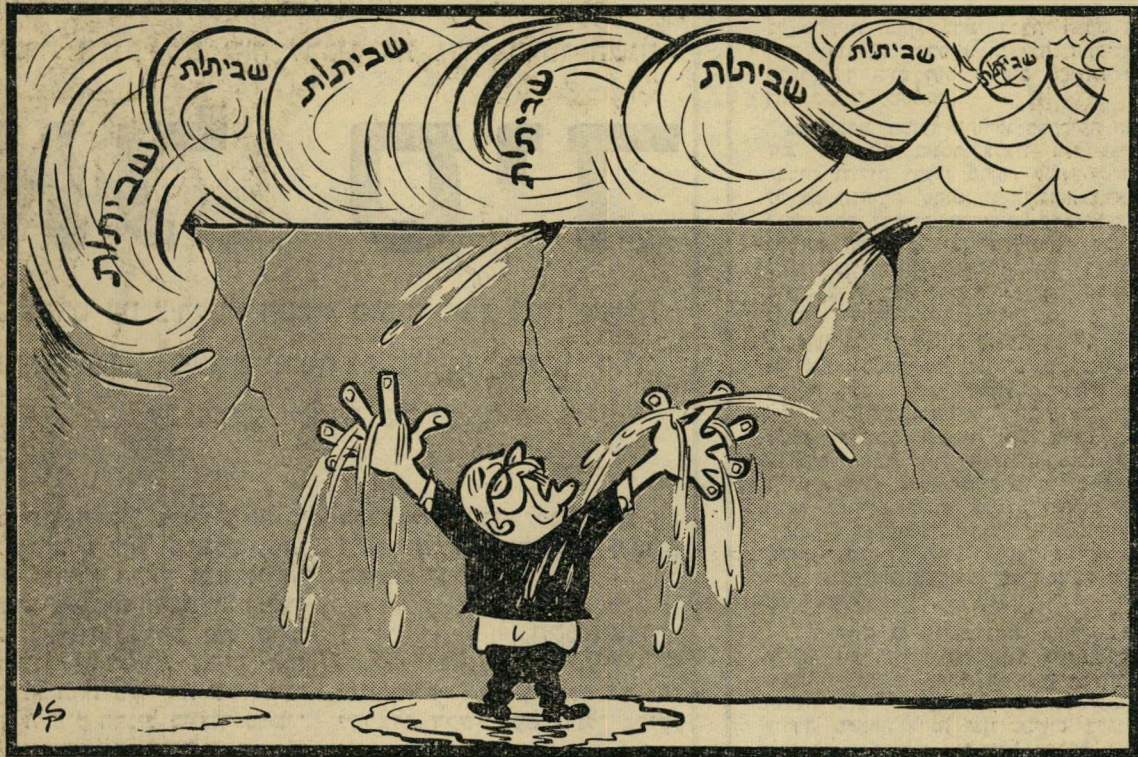
מיטב הנוער — התגייס לדוארו מובטחים מדים ותוארו" עוד בטרם יתחילת זו היתה שגורה בפי הנוער, למחרת מלחמת־העצמאות, כאשר נק' ראו הצעירים במודעות להתגייס לשרותים ממלכתיים שונים ומשונים.

במשך עשרה ימים נזמה היה כאילו עובדי־הדואר החלו מתיחסים לסיסמה זו בריצנות. הם לא דרשו, אמנם, מדים ו' תואר, אך משכורת ותנאים סוציאליים, שיע' לו את מעמדם החברתי.

תשעת חודשי לידה. המאבק נפתח, למעשה, בשתי חזיתות נפרדות. עוד באפריל בשנה שעברה, זמן רב לפני שמישהו חלם על המועד המדויק של ה' פיחות, החל ועד עובדי מחלקת־המיון של אזור תל־אביב והמרכז לנהל שיחות עם ההסתדרות ואיגוד עובדי המדינה. הם הת' לוננו על תנאי־עבודתם הקשים של עובדי המיון, העובדים בשלוש משמרות. ביקשו להגדיל את התוספת של עובדי משמרת ה' לילה ל־50, אחוז במקום 25 אחוז שקיבלו עד אז ולהוסיף 25 אחוז למשכורתם של עובדי משמרת הצהריים.

חבלי הריונה של תביעת הדחרים ארכו כדיוק תשעה חודשים. בסוף חודש דצמבר 61 נולדה גם אצלם תביעה להטבת שכרם. דרישתם: שתי לירות ליום, כתוספת־מאמץ. אין להשתת את המאמץ שלנו למאמץ של פקידים רגילים, טענו 200 הדחרים, רז' הם בעלי דרגה 10, המשתכרים כמאתיים ושלשים לירות לחודש. אנהנו סוחבים מדי יום עשרים קילו, בגשם ובשמש.

מאתיים זועמים. אולם איגוד עובדי המדינה לא יכול היה להסכים לדרישה זו. תוספת של המישים לירות לחודש לדור היתה מעלה, למעשה, כל עובד בחמש דר' גות, עושה את סולם הדרגות פלסתר. נציגי האיגוד הציעו להוסיף לירה ליום עבר' דה, הדחרים דחו פשרה זו, איימו בשביתה. בראשון לפברואר השנה הודיע ועד־הדור' רים, שהמשיך לנהל משאומתן עם הנוציות, כי הובטחה תשובה סופית תוך שבועיים. אולם עד לשעה שתיים־עשרה הלילה של

כמה זמן יחזיק?

של פועלים. גורם מעכב נוסף: קיבוצי כל המפלגות, המעסיקים עובדים שכירים בפרדסים, אינם מעוניינים גם הם בהעלאת שכרם.

המערכה לדחיקת רגליו של השר פנחס ספיר תימשך. אחרי שנכשל הנסיון למנוע את כניסת ספיר לממשלה הנוכחית, על־ידי חסירת משרד המסחר והתעשייה למפלגה אחרת, איפשר הפיחות לקצץ באופן דראסטי את הקרנות, שהגיעו בשנה שעברה ל־180 מיליון ל"י, שנתנו לספיר שליטה רבה בחיי המשק. ביטולן של קרנות אלה בתקציב החדש אינו משאיר בידי ספיר אלא תקציב מינימאלי לפעולה השיגרתית של משרדו.

עדיין לא בטוח מה יהיה האתנן שתשלם מפא"י לאגודת ישראל תמורת הצבעתה בעד המימשל הצבאי. הידיעות, כאילו נמסר תפקיד שרירי ישראל בווינה לחיכ' שלמה לורנץ או לברון פנחס פון פרוידניג, מנהיג יהודי הונגריה שהעיד במשפט אייכמן, עדיין מוקדמות.

האגודה מעוניינת לשגר את פרוידניג לתפקיד זה, מאחר שבתפקידו הנוכחי, כראש החינוך העצמאי של האגודה, הוא גורם צרות לצמרת המפלגה.

גם הצעת־החוק החרשה של פנחס רוזן לביטול המימשל הצבאי לא תהיה האחרונה. למעשה קיבלו כל המפלגות, התובעות את ביטול המימשל, את הקו של רוזן, המתכוון להגיש הצעה אחרי הצעה, ללא סוף, מתוך תקווה שבאחת ההצבעות יביא ריב בין מפא"י לאגו'י ליצירת רוב מקרי לביטול המימשל. למעשה יתן הדבר בידי האגודה אפשרות לסחיטה

מתמדת כלפי מפא"י, דבר העשוי להתיש בהדרגה את סבלנותה של מפא"י.

התסיסה במפ"ם בענין אהרון כהן תגבר ותלך, מאחר שפשוטו בקרב צעירי המפלגה חששות כאילו מתכוונת הצמרת לנטוש למעשה את אהרונצ'ק הכלוא. בהקשר זה אפשרית גם יוזמה ציבורית מחוץ למסגרת מפ"ם, דבר שיעמיד את המפלגה במצב קשה ביותר.

המענות נגד הספורטוטו לא ירדו מדיוני בית־המשפט. למרות שהשופט יוסף לאס דחה בקשה לצומיניה נגד מפעל ניחושי תוצאות תחרויות הכדורגל, החליט אב בית־הדין העליון לקבוע ערעור דחוף בבקשתו של שלמה רוזן, הטוען שקופח בחלוקת הפרסים.

בתל־אביב הצטרפו לשביתה. רשת הדואר של המדינה נותקה מן העולם החיצון. **אור במרומי הבניין.** עתה עמדו ה' הסתדרות ואיגוד עובדי המדינה בפני מצב קשה שבעתיים. הדחרים הוסיפו בינתיים לתביעותיהם דרישות לקבלת מעמד של פקי' דים, שעות־תיק והעברה לתפקיד קל יותר, ללא בחינות, אחרי שמונה שנות דורות.

עובדי השרות הבולאי קבלו על קיסוח דרגות ועל גזילת שעות נוספות, להן היו זוכים על־ידי הדבקת בולים ב'יום בול' — עבודה הנעשית היום באמצעות קשישי חמ' סקס — ועובדי הסניפים הגישו אף הם רשימת דרישות־הטבה ארוכה.

אולם התוהו־והוה שהשתרר במדינה חייב את נציגי המוסדות לפעול במהירות. נציגי ועד־הפעולה, ובראשם אברהם אמריו (38), צבר דור שישי ועובדי־דואר מזה 18 שנה, התכנסו בבוקר יום שישי בבית המעד' הפועל, בנסיון להניע את המוסדות למלא את תביעות עובדי הדואר. אולם הדבר ה' יחידי שהתמלא היו המאפרות, שנגדשו בדלי סיגירות. כל פתרון לא הושג.

ביום הראשון, בשעה שבע בערב, שוב נקראו נציגי השותבים לבית המעד' הפועל. האור במרומי הבניין זלק כל הלילה. בשעה חמש לפנות בוקר הגיעו הצדדים לפשרה. לפי ההסכם שנחתם, זכו הדחרים בתוספת 1.5 ל' ליום־עבודה בפועל ואילו עובדי המיון זכו בהגדלת התוספת — 50 אחוז לעובדי לילה, 15 אחוז לעובדי צהריים.

נציגי איגוד עובדי המדינה וההסתדרות התחייבו למנות ועדת בוררות, שתקבל על עצמה להביא ולסכם את מסקנותיה בכל הנוגע לשאר תביעות עובדי המדורים, תוך שבועיים מאקסימום.